

Ավետիք Իսահակյան

Անպի մովը ընկավ ծովը

Անպի մովը ընկավ ծովը՝
Շափաղ դիպավ քարափին.
Կրշրնկշրնկա սուսան – հովը.-
Ես նրատեր եմ ծովափին:

Վազեց մարալն դուման – սարեն,
Ծովում լողցավ ու արծավ,
Վազեց աղբերս թրշնամու դեմ՝
Գիշերն անցավ, չրդարձավ:

Չա՛ն, մարա՛լ ջան, ասա՛ էսօր
Աղբերս ո՞ւր ա, - չե՞ս տեսեր,
Նեղն է՞ ընկեր, հասնիմ էնոր,
Մեջքըս դեմ տամ քանց ժեռ – լեռ...

1896
Երևան